

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ แนวหน้า ฉบับวันอังคารที่ 9 มกราคม พ.ศ.2561

‘สารเคมีเพื่อการเกษตร’ อันตรายแน่..หรือแค่ใช้ไม่เป็น?

“กระดุกสันหลังของชาติ” เป็นนิยามของอาชีพ “เกษตรกร” โดยเฉพาะกับผืนแผ่นดินไทยที่ได้ชื่อว่าอุดมสมบูรณ์มากแห่งหนึ่งของโลก คนไทยจึงผูกพันกับการเกษตรมาก ดังรายงาน การสำรวจแรงงานนอกระบบ พ.ศ. 2559 ที่จัดทำโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ในปีดังกล่าว ประเทศไทยมีแรงงานในภาคเกษตรถึง 11.8 ล้านคน และส่วนใหญ่หรือราว 11 ล้านคนเป็นแรงงานนอกระบบ

แน่นอนว่าภาคเกษตรก็ไม่ได้แตกต่างจากภาคอื่นๆ ที่มีการปรับปรุงกระบวนการทำงานไปตามยุคสมัย จากวิถีธรรมชาติเพื่อยังชีพ ก็มีการใช้สารเคมีเพื่อเพิ่มผลผลิตเชิงการค้า

ดังที่ เปรม ฤ สงขลา บรรณาธิการวารสารเคหการเกษตร ซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทั้งแบบ GAP และเกษตรอินทรีย์มาเกือบ 30 ปี กล่าวในเวทีเสวนา “สารเคมีกำจัดศัตรูพืช...อุปสรรคหรือตัวช่วยไทยแลนด์ 4.0?” เล่าย้อนไปในยุคทศวรรษที่ 1920’s-1930’s (ปี 2463-2482) เวลานั้นทั่วโลกยังเผชิญปัญหา “ความอดอยาก” ไม่ว่าจะในบราซิล เม็กซิโก อินเดีย มีผู้เสียชีวิตเป็นจำนวนมาก เพราะไม่สามารถหาอาหารมารับประทานได้

กระทั่งในเวลาต่อมา ช่วงทศวรรษที่ 1960’s(ปี 2503-2512) ชายชาวอเมริกันคนหนึ่งชื่อว่า นอร์แมน บอร์ล็อก (Norman Borlaug) ค้นพบวิธีการพัฒนา “พันธุ์พืชลูกผสม” เช่น ข้าวสาลี และได้ นำไปปลูกในพื้นที่ต่างๆ พบว่าสามารถให้ผลผลิตที่มากขึ้นกว่าการทำเกษตรในอดีต ทำให้ นอร์แมน ได้รับ “รางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ” (Nobel Peace Prize) ในปี 2513 อีกทั้งยังถูกยกย่องในฐานะ “บิดาแห่งการปฏิวัติเขียว” (Green Revolution) เพราะการค้นพบของเขาได้ช่วยให้มนุษยชาติไม่ต้องอดตายอย่างที่ผ่านมา แต่การเพิ่มผลผลิตให้พอเลี้ยงคนจำนวนมหาศาล “สิ่งแลกเปลี่ยน” คือการเปิดยุคสมัยของ “เกษตรเคมี” โดยเริ่มจาก “ปุ๋ย” เป็นอย่างแรกควบคู่ไปกับการปรับปรุงระบบชลประทานให้พื้นที่เกษตรมีน้ำเพียงพอ โดยประเทศไทยนั้นก็เข้าไปเกี่ยวข้องกับการเกษตรสมัยใหม่ในช่วงทศวรรษ 1960’s เช่นกัน เมื่อเพื่อนบ้านอาเซียนอย่าง ฟิลิปปินส์ มีการก่อตั้ง สถาบันวิจัยข้าวระหว่างประเทศ (International Rice Research Institute “IRRI”) และไทยก็ไปรับพันธุ์ข้าวจากที่นั่นมาพัฒนาต่อ ยอดให้เหมาะสมกับการปลูกในประเทศอีกทอดหนึ่ง

“เราทำพันธุ์ข้าวของเราจากไวแสงเป็นไม่วางแสง สามารถปลูกช่วงไหนก็ได้ นั่นคือวิวัฒนาการการปฏิวัติเขียวในประเทศไทย อย่างตอนนี้การปฏิวัติเขียวในข้าวก็ได้มาถึงยุคที่ 3 โดยยุคที่ 2 คือข้าวที่มีวิตามินทั้งหลาย และยุคที่ 3 ที่ได้รับทุนสนับสนุนจากบิล เกตส์ (Bill Gates-มหาเศรษฐีผู้ก่อตั้งบริษัท

Microsoft) ก็คือการเปลี่ยนพันธุ์ข้าวที่ต้องการน้ำเยอะ ไปเป็นแบบข้าวโพดหรือข้าวฟ่างที่ใช้น้ำใช้น้อย น้อย แต่ให้ผลผลิตสูงขึ้น 50 เปอร์เซ็นต์” เปรม ระบุ

คำถามต่อมา...ในเมื่อทั่วโลกต่างก็ใช้สารเคมีเกษตรกันทั้งนั้น แต่เหตุใดประเทศไทยถึงมีปัญหา “สารพิษตกค้าง” ให้ปรากฏเป็นข่าวอยู่บ่อยครั้ง? เกษตรกรอาวุโสผู้หนึ่ง กล่าวว่า ปัญหาคือ “ภาคเกษตรไทยไม่ใช่สังคมคนค้า แต่เป็นสังคมบ้นเทิง” นิยมสนุกสนานกันไปวันๆ หนึ่ง เช่น การนำตำรานำสื่อไปแจกจ่าย ที่ผ่านมามีแต่ที่เคยไปร่วมประชุมจะพบว่า “มีเกษตรกรเพียงจำนวนน้อยนิดเท่านั้นที่สนใจศึกษาหาความรู้อย่างจริงจัง” แต่ในทางกลับกันเกษตรกรจะ “เชื่อร้านค้าที่ขายสารเคมีทางการเกษตร” มากที่สุด

นอกจากนี้เขายังเสนอแนะด้วยว่า สำหรับการยกระดับการผลิตในภาคเกษตรของไทยในภาพรวมให้ได้ “มาตรฐานเกษตรปลอดภัย” เป็นที่เชื่อมั่นของผู้บริโภค หรือ “GAP” (Good Agriculture Practices) ภาครัฐควรนำร่องจากกลุ่มที่มีศักยภาพก่อน นอกจากนี้ควรทำในรูปแบบสหกรณ์ที่ใช้ต้นทุนน้อยกว่าแต่ได้คนเข้าร่วมมากกว่าและทำในพื้นที่ที่มีความพร้อม โดยดึงภาครัฐอย่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาช่วย ต้องทำให้เกิดการมีส่วนร่วม หากทำได้ผลผลิตทางการเกษตรของไทยจะสะอาดและปลอดภัยอย่างแท้จริง การส่งออกก็จะทำได้มากขึ้น

ขณะเดียวกัน เกษตรกรที่เลือกทำเกษตรแบบอินทรีย์ ซึ่งจัดเป็น “วิถีอีกรูปแบบหนึ่ง” ที่แตกต่างไปจากเกษตรทั่วไป เป็นคนอีกกลุ่มหนึ่งที่มีความรักความชอบในการเกษตรที่ไม่ใช้สารเคมีทุกชนิดจริงๆ ทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค การสนับสนุนของภาครัฐคือ “ต้องมีตลาดที่ชัดเจน” ให้กับเกษตรกรกลุ่มนี้ รวมถึงต้องมีแหล่งวัตถุดิบสนับสนุน เพราะต้นทุนเกษตรอินทรีย์จะสูงกว่าเกษตรแบบทั่วไปที่ใช้สารเคมีถึง 3 เท่า

อีกด้านหนึ่ง จรรยา มณีโชติ นายกสมาคมวิทยาการวิจัยพืชแห่งประเทศไทย และผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยพืช สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช กรมวิชาการเกษตร กล่าวว่า หากจะแก้ปัญหาคุณภาพชีวิตเกษตรกรไทย “ต้องทำทั้งระบบ” ในมุมหนึ่งแม้จะเป็นความจริงที่เกษตรกรขาดความรู้ แต่อีกมุม “ความรู้ได้ไปถึงอย่างตรงจุดแค่ไหน?” ดังตัวอย่างที่พบมา อาทิ เคยไปเป็นวิทยากรบรรยายเรื่องการใส่สารเคมีกับนาข้าวก็ไปพบเกษตรกร 2 ราย มานั่งฟังแบบไม่สนใจคุยกันไปเล่นกันไป ซึ่งเมื่อเข้าไปสอบถามก็ทราบว่า “ทั้ง 2 คนไม่ได้ปลูกข้าว แต่ปลูกต้นชะอม” ส่วนที่มาจากของชาวนาข้าว “เพราะมีผู้อื่นส่งมา” โดยทั้ง 2 รายนี้มักจะได้รับมอบหมายให้ไปฟังการอบรมต่างๆ เป็นประจำเรื่องนี้แม้จะเป็นจุดเล็กๆ แต่ตนมองว่าสำคัญ เพราะคนที่ควรจะได้รู้เรื่องเกี่ยวกับอาชีพของเขาจริงๆ กลับไม่ได้มารับรู้ปัญหาก็จะตกอยู่กับเกษตรกรเอง เช่น สารเคมีแต่ละชนิดก็ใช้ “หัวฉีดพ่น” ที่แตกต่างกันไปด้วย

จรรยา ยกอีกตัวอย่างหนึ่งคือ “การแยกแยะศัตรูพืชแต่ละชนิด” เช่น ความแตกต่างระหว่าง “เพลี้ย” เป็นสัตว์ประเภท “แมลง” มี 6 ขา ส่วน “ไรแดง” นั้นเป็น “แมง” มี 8 ขาเมื่อไรแดงระบาดแต่เกษตรกรแยกไม่ออกก็ไปบอกร้านขายสารเคมีทางการเกษตรขอซื้อยากำจัดเพลี้ยมาใช้ ผลคือไรแดงระบาดหนักกว่าเดิมเพราะยากำจัดเพลี้ยนอกจากจะไม่ได้ฆ่าไรแดง ยังไปฆ่าสัตว์บางชนิดที่เป็นศัตรูตามธรรมชาติของไรแดงอีกต่างหาก

นักวิชาการด้านเกษตรผู้หนึ่ง ยังกล่าวต่อไปถึง “ร้านค้า” ที่จำหน่ายเคมีภัณฑ์เกษตร แม้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะเคยอบรมให้ความรู้เจ้าของร้านไปแล้ว แต่เอาเข้าจริงๆ “เจ้าของร้านไม่ได้ขาย...ให้ลูกจ้าง

มาเผาแทน” ทั้งที่ลูกจ้างไม่เคยผ่านการอบรม ก็เกิดปัญหาเช่นกัน อาทิ เคยไปขอซื้อสารเคมีเกษตรที่ร้านค้าแห่งหนึ่งจะนำไปใช้ทำการทดลอง ลูกจ้างที่เผาร้าน “เถียงคอปเป็นอื่น” ว่าที่ร้านไม่มีสารเคมีชนิดนั้นจำหน่าย และพยายาม “ยัดเยียด” ให้ซื้อสารอีกชนิดหนึ่ง “คิดเอาเองว่าคล้ายกัน” ทั้งที่ก็ชี้ให้ดูว่าสารเคมีที่ต้องการวางอยู่ในตู้หน้าร้านนั่นเอง และนอกจากความไม่รู้แล้ว “ความไม่ตระหนักรู้” ก็เป็นอีกปัญหา อาทิ ใช้หมดกัโยนาชนะบรรจุกึ่งตรงไหนก็ได้ตามสะดวก ไม่สวมชุดป้องกันสารเคมีโดยอ้างว่าร้อนบ้างอืดบ้าง หรือฉลากระบุให้ใช้ 1 ส่วน ก็ขอแถมใส่เพิ่มเป็น 2 ส่วน 3 ส่วน จึงเป็น “ที่มา” ของทั้งอันตรายต่อตัวเกษตรกรเองและทั้งกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จึงเสนอแนะว่า “สารเคมีเกษตรที่มีผลข้างเคียงเป็นอันตราย ผู้มีสิทธิซื้อต้องผ่านการอบรมและสอบวัดความรู้ความเข้าใจ” เช่นในสหรัฐอเมริกา ที่กำหนดให้ พาราควอต (Paraquat) เป็นสารที่ผู้ซื้อต้องได้รับใบอนุญาต

“เคยเชิญอดีตรัฐมนตรีเกษตรของญี่ปุ่นมาเป็นวิทยากร ก็ถามท่านว่าทำไมญี่ปุ่นใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชมากกว่าไทย 2-3 เท่า แต่ทำไมคนเชื่อว่าสินค้าเกษตรญี่ปุ่นปลอดภัย ท่านก็บอกคนญี่ปุ่นใช้สารเคมีเยอะจริง แต่เขาใช้อย่างถูกต้อง และเขาเริ่มจากระบบสหกรณ์ชุมชน เช่น สตรอเบอร์รี่จากหมู่บ้านนี้ ลงบาร์โค้ดเรียบร้อยก็ต้องปลอดภัย ถ้าปลายทางไปสู่ตรวจเจอเกินค่ามาตรฐานก็โดนตีกลับทั้งหมู่บ้าน ที่นี้คนในหมู่บ้านเขาก็ตรวจสอบกันเอง พวกที่จะไปซื้อสารมาพ่นกันมั่วๆ ก็จะไม่เกิด ถ้าว่ามีพวกนอกคอกใหม่ มีแต่สุดท้ายก็อยู่ไม่ได้” จรรยา กล่าว

แม้จะเป็นความจริงที่ว่าเกษตรแบบธรรมชาตินั้นปลอดภัยที่สุด แต่ก็ไม่อาจปฏิเสธได้เช่นกันว่าการที่จะมีอาหารเลี้ยงคนจำนวนมากในราคาถูกลง ย่อมหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องใช้สารสังเคราะห์ หรือก็คือเคมีเกษตร “ทว่าการใช้ก็ต้องใช้ตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัด ซึ่งประเทศพัฒนาแล้วให้ความสำคัญ” ดังนั้นหากประเทศไทยมุ่งหวังจะพัฒนาภาคเกษตรสู่ความเป็น “Smart Farmer” นอกจากเรื่องเทคโนโลยีล้ำยุคทั้งหลายแล้ว

อย่าลืม “พื้นฐาน” หรือก็คือ “ความรู้ความเข้าใจ” ในการใช้สารเคมีอย่างถูกต้องด้วย!!!

ข้อมูลจากเว็บไซต์สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (www.oae.go.th) ระบุว่า ในปี 2559 ประเทศไทยนำเข้าปุ๋ยเคมีทั้งสิ้น 885,419 ตัน มูลค่า 12,654 ล้านบาท และนำเข้าสารกำจัดศัตรูพืชทั้งสิ้น 160,824 ตัน มูลค่า 20,618 ล้านบาท

คอลัมน์การเมือง – วิฤตติสินค้าเกษตร!

ในขณะที่พวกหนึ่งคุยโวโอ้อวดว่าเศรษฐกิจดี เพราะตัวเลขทางเศรษฐกิจต่างๆอ้างว่าดี แต่อีกพวกหนึ่งซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของแผ่นดินกลับร้องไหวเวทววยวายดั่งลั่นว่าเศรษฐกิจพังหมดแล้ว คนยากคนจนหมดทางหากิน รายได้ไม่พอรายจ่ายแล้ว ราคาสินค้าเกษตรทั้งหมดตกต่ำจนขาดทุนย่อยยับป่นปี้ และยิ่งนับวันเสียงของคนสองพวกนี้ก็สวนทางกันอยู่อย่างนี้รุนแรงมากขึ้นทุกที จนทำให้คำกล่าวที่ว่า “กองทุนหมดแล้ว” ก็ก้องกังวานไปทั่วประเทศ เพราะสอดคล้องต้องใจตรงกับความรู้สึกคนส่วนใหญ่ของประเทศที่รู้สึกว่าถึงจะทุกข์เข็ญปานใด จะร้องบอกอย่างไรก็หาใครฟังไม่ คนที่มีอำนาจในบ้านเมืองจะพูดไปในทำนองเสียงเดียวกันกับพวกที่ว่าเศรษฐกิจดี ตัวเลขเศรษฐกิจดี และคงเป็นไปอย่างนี้จนกว่าความทุกข์ยากของคนส่วนใหญ่ไปถึงจุดหนึ่งที่ทนไม่ไหวก็คงจะได้เห็นผลออกมาว่าเป็นอย่างไร และที่น่าตกใจยิ่งก็คือ การนำเสนอผลวิจัยตัวเลขทรัพย์สินและความมั่งคั่งของผู้คนว่ามีคนเพียงประมาณ 5% ที่ถือครองทรัพย์สินและความมั่งคั่งถึง 98% ของประเทศไทย ขณะที่คน 95% ของประเทศไทยมีทรัพย์สินเพียง 2% เท่านั้น หรือว่านี่คือบทพิสูจน์ของเสียงที่แตกต่างกันสองจำพวกดังกล่าว

นั่นคือเสียงของคนที่บอกว่าเศรษฐกิจดี คือเสียงของคนที่ถือครองทรัพย์สินและความมั่งคั่ง 98% ของประเทศ และเสียงของคนทุกข์ทรมานที่บอกว่าเศรษฐกิจแย่งจนไม่มีจะกินกันแล้วซึ่งเป็นเสียงส่วนใหญ่ของประเทศที่ถือครองทรัพย์สินและความมั่งคั่งเพียง 2% เท่านั้น แต่สิ่งหนึ่งที่ไม่มีการเถียงโต้ก็คือ ราคาสินค้าภาคเกษตรทุกรายการตกต่ำลงโดยลำดับ และจะยังคงตกต่ำไปเรื่อยๆ トラบเท่าที่ไม่มีมีการแก้ไขหรือไม่มีสติปัญญาที่จะแก้ไข และถึงวันนี้ก็ไม่มีใครได้ยินว่า มีมาตรการที่ดีอะไรบางอย่างที่จะแก้ไขปัญหาสินค้าเกษตรตกต่ำได้ ต้องไม่ลืมว่าคนไทยกว่า 30 ล้านคนอยู่ในภาคเกษตร ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่ราคาสินค้าภาคเกษตรตกต่ำไม่ได้ราคา ก็ย่อมทำให้ประชาชน 30 ล้านคนนี้เดือดร้อน และความเดือดร้อนของคน 30 ล้านคนนี้แหละย่อมมีผลกระทบไปถึงรายได้ของคนอีก 30 ล้านคน หรือมากกว่านั้น จึงทำให้ความเดือดร้อนทุกข์ยากแผ่ขยายไปเป็นวงกว้าง ถึงวันนี้ข่าวที่ปรากฏก็ได้ยินแต่ว่าเมื่อข้าวราคาตก ก็จะทำให้เลิกปลูกข้าวโดยให้ค่าตอบแทนเป็นเงินต่อไร่ เมื่อขายราคาตกก็จ้างให้งดกรีดยาง โดยจ่ายค่าจ้างงดกรีดยางเป็นเงินต่อไร่เช่นเดียวกัน หรือแม้กระทั่งชาวประมงจับปลาไม่ได้ก็จะมีมาตรการซื้อเรือของชาวประมง เพื่อจะได้บรรเทาความเดือดร้อนจากการจับปลาไม่ได้ หรือเมื่อประชาชนยากจนมีรายได้ไม่พอกับรายจ่าย ก็ออกบัตรคนจนให้เป็นประกาศนียบัตรที่แสดงตนว่าเป็นคนจน ซึ่งขณะนี้จะมีจำนวนคนจนที่ประกาศตนและถือบัตรแล้วประมาณ 12 ล้านคน จากนั้นก็จ่ายเงินช่วยเหลือเป็นรายเดือนเดือนละ 500 บาท แต่จะไม่ได้รับตัวเงินเพราะมีมาตรการกำหนดว่าต้องเอาบัตรนั้นไปซื้อสินค้าจากร้านค้าที่กำหนด

รวมความก็คือเงินที่จ่ายให้กับผู้ถือบัตรคนจนนั้น ผู้ถือบัตรไม่ได้รับเงิน แต่ร้านขายสินค้าที่ถูกกำหนดเป็นผู้ได้รับเงินทั้งหมด และเมื่อได้รับเงินแล้วก็ต้องเอาเงินนี้จ่ายเป็นค่าสินค้าให้แก่ผู้ผลิตสินค้ารายใหญ่ ซึ่งมีประมาณ 8 ราย

มาตรการเหล่านี้ไม่เคยปรากฏในตำราแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจใดๆ ในโลกนี้ และถึงวันนี้ก็ไม่มีผลปรากฏว่าสามารถแก้ไขความเดือดร้อนทุกข์เข็ญหรือปัญหาความยากจนได้เลย ทั้งๆ ที่ได้เสียเงินไปเป็นจำนวนหลายแสนล้านบาทแล้ว กลายเป็นเอาน้ำพริกไปละลายแม่น้ำ

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมและเป็นผู้ส่งออกพืชผลการเกษตรรายใหญ่ในภูมิภาคนี้ แต่ไม่เคยได้มีกระบวนการหรือแนวทางนโยบายหรือมีกลไกในการทำให้ราคาสินค้าภาคเกษตรมีเสถียรภาพ และเกษตรกรสามารถขายสินค้าได้ในราคาที่เป็นธรรม และมีผลกำไรตามสมควรเลย

เกษตรกรผลิตแล้วก็ขายไปตามยถากรรม และยังถูกซ้ำเติมโดยนโยบายที่ฉ้อฉล โกงชาติโกงประชาชนเพิ่มเข้าไปอีก ความยากจนและความเดือดร้อนจึงหนักหนาสาหัส

ถ้าถามว่าในวันนี้เรามีมาตรการอะไรสำหรับภาคเกษตรที่จะทำให้เกษตรกรสามารถขายผลผลิตได้ราคาที่มีกำไร และสามารถขายผลผลิตได้อย่างมีเสถียรภาพ ก็ตอบว่าไม่เคยมีนโยบายหรือแนวทางปฏิบัติและไม่เคยมีหน่วยงานใดๆที่มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนี้โดยตรงเลย

ถ้าถามว่าในวันนี้สินค้าเกษตรที่เราผลิตได้ได้มียุทธศาสตร์ในการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าให้เกิดขึ้นในประเทศไทย หรือมียุทธศาสตร์ในการแปรรูปสินค้าภาคเกษตรอย่างไร ก็ตอบได้ว่าไม่เคยมีและไม่เคยคิดที่จะมี เพราะมันแต่ไปสนใจในการส่งเสริมให้ต่างชาติมาตั้งโรงงานผลิตรถยนต์มากกว่า

ถ้าถามว่าในวันนี้ประเทศไทยยังคงส่งสินค้าภาคเกษตรที่เป็นแคว่ตูดุติบเหมือนกับเมื่อร้อยปีก่อนหรือไม่ ก็ตอบได้ว่าส่วนใหญ่ยังเป็นเหมือนกับที่เคยทำมาเมื่อร้อยปีก่อน

ถ้าถามว่าวันนี้ในประเทศไทยมีกลไกทางการตลาดที่ถาวร และมีประสิทธิภาพในการแสวงหาตลาดและในการจำหน่ายสินค้าภาคเกษตรหรือไม่ ก็ตอบว่าไม่มี หรือมีไม่เพียงพอ และที่สี่ก็ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะรองรับผลผลิตที่เกิดขึ้นในแต่ละปีได้

ถ้าหากถือว่าสินค้าภาคเกษตรมีผลต่อคนไทย 60 ล้านคน และเกิดปัญหาขึ้นในภาคนี้ ก็เป็นที่แน่นอนว่าคนไทยส่วนใหญ่ของประเทศกำลังเดือดร้อนทุกข์เข็ญ จึงต้องรับผิดชอบในการที่ทำให้คนไทยมีความสุขไม่ได้ และยังต้องรับผิดชอบต่อความทุกข์เข็ญในแผ่นดินเพิ่มมากขึ้นด้วย

คำบาทแข็งสินค้าเกษตรแย ผู้ส่งออกวอนแบงก์ชาติช่วยด่วน

นายพรพจน์ นันทรามาศ ผู้อำนวยการเศรษฐกิจมหภาค Economic Intelligence Center (EIC) ธนาคารไทยพาณิชย์ หรือ SCB กล่าวว่าการที่เงินบาทแข็งค่าขึ้นตั้งแต่ต้นปี 2561 เป็นการแข็งค่าต่อเนื่องจากปีก่อนคาดว่าปีนี้เงินบาทจะอยู่ที่ 32-33 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐซึ่งเชื่อว่าภาคเอกชนปรับตัวมาระยะหนึ่งแล้วเพราะเห็นแนวโน้มเงินบาทแข็งค่าต่อเนื่อง แต่ที่กังวลคืออาจกระทบต่อการกำหนดราคาส่งออกสินค้าเกษตร เช่น ยางพารา และข้าว เพราะประเทศคู่แข่ง เช่น เวียดนามส่งออกสินค้าเหมือนกับไทย หากเทียบเงินบาทกับเงินดองเวียดนามแข็งค่าถึง 10% และหากเทียบกับเงินหยวนของจีน เงินบาทแข็งค่ากว่า 5% ทำให้ความสามารถในการกำหนดราคาสินค้าเกษตรของผู้ส่งออกไทยลดลง

อย่างไรก็ตามเชื่อว่าเงินบาทที่แข็งค่าไม่กระทบต่อตัวเลขการส่งออกปีนี้ซึ่งคาดว่าขยายตัว 5% เนื่องจากเศรษฐกิจโลกขยายตัวดี มีความต้องการสินค้าจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญทำให้เศรษฐกิจไทยปี 2561 จะเติบโต 4% เท่ากับปี 2560 นอกจากนี้การลงทุนภาคเอกชนเริ่มฟื้นตัวหลังจากหดตัวในช่วง 3 ปีก่อนหน้านี้คาดว่าจะขยายตัว 3% เปลี่ยนแปลงสู่เศรษฐกิจดิจิทัลและภาครัฐหนุนการลงทุนในอีอีซี

นอกจากนี้ยังได้แรงหนุนจากภาคการท่องเที่ยวที่คาดว่าจะขยายตัว 7.9% จะมีนักท่องเที่ยวเข้ามาไทย 38 ล้านคน หลังจากฟื้นช่วงไว้อาลัย และไทยฟื้นโทษแบนจากองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ หรือ ICAO ส่วนการบริโภคภาคเอกชนคาดว่าจะค่อยๆ ฟื้นตัว โดยมีแนวโน้มดีขึ้นบางกลุ่ม เช่น กลุ่มผู้มีรายได้สูง และกลุ่มผู้ซื้อรถยนต์คันแรกที่ทยอยหมดภาระการผ่อนที่จะช่วยให้สินค้าและบริการที่เจาะกลุ่มชนชั้นกลางยังคงขยายตัวได้ คาดว่าการบริโภคภาคเอกชนจะเติบโต 3% การลงทุนภาครัฐ คาดว่าจะขยายตัว 2.5% ตามเม็ดเงินจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล ส่วนแนวโน้มอัตราดอกเบี้ยนโยบาย คาดว่าจะทรงตัว 1.5% เพื่อประคับประคองเศรษฐกิจที่ยังเติบโตไม่ทั่วถึง ประกอบกับเงินเพื่อเพิ่มขึ้นเล็กน้อยตามราคาน้ำมันและราคาสินค้า คาดว่าเงินเฟ้ออยู่ที่ 1.1%

ความเสี่ยงหลักปี 2561 คือราคาสินค้าเกษตรทรงตัวอยู่ในระดับต่ำจากผลผลิตที่ออกมาจะกระทบกับรายได้ของครัวเรือนส่วนใหญ่ เป็นการซ้ำเติมต่อกำลังซื้อที่ยังไม่ได้ฟื้นตัว การขาดแคลนแรงงานทั้งแรงงานต่างด้าวและแรงงานทักษะขั้นสูง ความเสี่ยงนี้เป็นปัจจัยสำคัญอาจทำให้แนวโน้มการฟื้นตัวของการลงทุนสะดุดลงได้ ความไม่แน่นอนทางการเมืองที่มีโอกาสส่งผลเสียต่อเศรษฐกิจ และสภาพคล่องในตลาดการเงินโลกจะเริ่มลดน้อยลง หลังจากธนาคารกลางสหรัฐ (เฟด) และอีกหลายประเทศเริ่มลดการอัดฉีดเม็ดเงินและปรับขึ้นดอกเบี้ย ซึ่งจะกระทบดัชนีตลาดหลักทรัพย์ปรับลงได้

กลุ่มงานโกลบอลมาร์เก็ตส์ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา มองทิศทางค่าเงินบาทสัปดาห์นี้มีแนวโน้มเคลื่อนไหวในกรอบ 32.00-32.30 ต่อดอลลาร์เทียบกับระดับปิดแข็งค่าที่ 32.23 ต่อดอลลาร์เมื่อสัปดาห์ก่อนโดยเงินบาทแตะระดับแข็งค่าสุดนับตั้งแต่เดือนกันยายน 2557 ทั้งนี้ นักลงทุนต่างชาติขายสุทธิในตลาดหุ้นไทยมูลค่า 400 ล้านบาท แต่ซื้อพันธบัตรมากถึง 3.7 หมื่นล้านบาท ขณะที่ดอลลาร์แข็งค่าเทียบกับเงินยูโรและเงินเยน ได้แรงหนุนจากอัตราผลตอบแทนพันธบัตรสหรัฐ ที่สูงขึ้น ท่ามกลางคาดการณ์ที่ว่า เฟด จะปรับขึ้นดอกเบี้ยอย่างค่อยเป็นค่อยไปในปีนี้ ประเมินว่าระยะสั้นเงินบาทจะผันผวนตามการเคลื่อนย้ายของกระแสเงินลงทุน

นางสาวกัญญภัค ตันติพิพัฒนพงศ์ ประธานสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย หรือสภาผู้ส่งออกกล่าวไว้ว่า ตั้งแต่ต้นปี 2561 เงินบาทแข็งค่าขึ้นประมาณ 0.50 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ กระทบกำไรผู้ส่งออกในรูปแบบเงินบาทลดลง สภาผู้ส่งออกฯ จะหารือธปท. ภายในสัปดาห์นี้ เพื่อสอบถามถึงสาเหตุซึ่งเอกชนมองว่าอาจเป็นผลมาจากเงินร้อนที่เข้ามาเก็งกำไรระยะสั้นในตลาดหุ้นและตลาดพันธบัตร จึงอยากให้ธปท.ใช้มาตรการดูแลค่าเงินบาทให้เข้มข้นเพื่อไม่ให้ผู้ส่งออกเดือดร้อนหากเงินบาทแข็งมากกว่านี้อาจกระทบต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ

“มองว่าค่าเงินบาทที่เหมาะสมน่าจะประมาณ 33 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ปัจจุบันแข็งค่าเกินไปอยู่ที่ 32.10 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ หากเทียบกับเงินสกุลภูมิภาคเงินบาทไทยแข็งค่ามากกว่าทั้งเวียดนาม ฟิlipปินส์ และอินโดนีเซีย ซึ่งวันที่ 9 มกราคมนี้ จะประเมินผลกระทบอีกครั้ง”

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ

ฉบับวันอังคารที่ 9 มกราคม พ.ศ.2561

น้ำหมัก 3 มูลสัตว์ ธาตุอาหารผักไฮโดรฯ

“ปลูกผักไฮโดรโปนิกส์ ต้องใช้ปุ๋ยน้ำที่ไปหาซื้อ มา แต่ถ้าหากทำได้เองจะช่วยลดต้นทุนให้เกษตรกรได้มาก” ด้วยเหตุผลนี้ น.ส.สุรพร ดอกแซ, น.ส.พนิดา แห่ลย์, น.ส.รัตนา อาซ้อง และ น.ส.สิตานัน เสนลัก สี่นักศึกษา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีลำพูน จึงได้ช่วยกันคิดหาสูตรปุ๋ยน้ำทำจากมูลสัตว์ เพื่อปลูกผัก

ไฮโดรโปนิกส์ กระทั่งได้เป็นสูตรปุ๋ยน้ำหมักที่สามารถปลูกผักให้เจริญเติบโตได้ดี มีรสชาติดี ไร้สารพิษตกค้างอีกด้วย

ปุ๋ยน้ำหมักสูตร 4 นศ.วิทยาลัยเกษตรฯ ลำพูน ประกอบด้วย มูลไก่ 1 กก. มูลหมู 1 กก. และมูลวัว 1 กก. นำมาผสมคลุกเคล้ากันให้ทั่ว แล้วห่อใส่ผ้าขาวบาง ก่อนจะนำไปใส่ถังน้ำขนาด 20 ลิตร เติมน้ำครึ่งถัง ให้พอท่วมมูลสัตว์...หาวัดอุณหภูมิผ้าขาวบางให้จมนิดน้ำ ปิดฝาถังทิ้งไว้ในที่ร่ม 24 ชม. ขอย้ำอย่าเกิน 1 วัน เพราะจะกลายเป็นน้ำเน่า นำมาใช้ไม่ได้ ครบ 24 ชม. นำถุงมูลออกจากถัง น้ำที่เหลือในถัง ปิดฝาถังหมักต่อไปอีก 5-7 วัน เติมน้ำปุ๋ยยูเรียสูตร 16-16-16 ลงไป 1 กก. คนให้ละลายเข้ากัน...เพียงเท่านี้จะได้น้ำหมักมูลสัตว์สำหรับปลูกผักไฮโดรโปนิกส์

เมื่อจะนำไปใช้ปลูกผักต้องผสมกับน้ำอีกครั้ง ในปริมาณที่วัดค่าความกรดต่างของน้ำต้องให้อยู่ที่ pH 1.6...แต่หากผสมน้ำแล้วได้ค่า pH ต่ำกว่า 1.6 ให้เพิ่มปริมาณน้ำหมักมูลลงไป และในการปลูกผักให้ได้ผลดี ต้องมีการตรวจวัดค่า pH ทั้งเช้าและเย็น

น.ส.สุรพร ดอกแซ เผยว่า เมื่อนำปุ๋ยสูตรนี้ไปทดลองกับการปลูกกรีนโอ๊ค กวางตุ้ง และสะระแหน่ ผักมีการเจริญเติบโตได้ดี สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ใน 105 วัน ในขณะที่การปลูกทั่วไปใช้เวลานานถึง 120 วัน

นอกจากจะมีใบที่สวยงาม ลำต้นที่กว้างสมบูรณ์ รากยาวแข็งแรง สีขาว ยังไม่มีร่องรอยการเน่าไม่มีแมลงมากัดกิน ต่างจากการปลูกผักลงดินในแปลงด้านล่างของผักไฮโดรโปนิกส์ ที่ใช้ปุ๋ยเคมีอย่างเดียว มีแมลงมากินใบผักเป็นจำนวนมาก และเมื่อนำผักไปตรวจสอบสารพิษในห้องแล็บของวิทยาลัยเกษตรฯ ลำพูน ไม่พบสารตกค้างแต่อย่างใด สนใจน้ำหมักสูตรนี้ สอบถามได้ที่ 09-1487-0368

บาทแข็งค่าในรอบ 40 เดือน ทหารไทย พันธเศรษฐกิจปีจ่อโต 4.2%

บาทแข็งค่า 32.10 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯในรอบ 40 เดือน “ไทยพาณิชย์-ทหารไทย” พันธได้เห็นที่ระดับ 32 บาท จับตาผลกระทบที่จะเกิดกับสินค้าส่งออกภาคเกษตรกรรม หลังเวียดนาม-เงินค่าเงินแข็งค่าขึ้นเพียง 5% ขณะที่ค่าบาทแข็งค่า 10% แต่ยังมีใจเศรษฐกิจไทยปีนี้โต 4.2% เหตุส่งออก-ท่องเที่ยว-การลงทุนเอกชนมาเกือหนุน

นางสาวรุ่ง สงวนเรือง ฝ่ายส่งเสริมธุรกิจและกำกับดูแลโกลบอลมาร์เก็ตส์ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) เปิดเผยว่า ค่าเงินบาทเปิดตลาดเมื่อวันที่ 8 ม.ค.ที่ผ่านมา อยู่ที่ 32.10 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ แข็งค่าขึ้นในรอบ 40 เดือน นับจากเดือน ก.ย.2557 เป็นการแข็งค่าขึ้นจากสัปดาห์ที่ผ่านมาที่ปิดตลาด 32.23 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ และสัปดาห์นี้มีแนวโน้มเคลื่อนไหวในกรอบ 32.00-32.30 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ เทียบกับระดับปิดแข็งค่าที่ 32.23 บาทต่อดอลลาร์เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา สาเหตุที่เงินบาทแข็งค่าครั้งนี้ เป็นเพราะเม็ดเงินลงทุนที่ไหลเข้าตลาดพันธบัตร ส่งผลให้เงินบาทแข็งค่ารวดเร็ว และอาจส่งผลให้ผู้ส่งออกเร่งเทขายเงินดอลลาร์ออกมา

นายพชรพจน์ นันทรามาศ ผู้อำนวยการเศรษฐกิจมหภาค ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) กล่าวว่า เงินบาทที่แข็งค่าขึ้นต่อเนื่อง ภาคเอกชนได้มีการปรับตัวมาระยะหนึ่งแล้ว เชื่อว่าสิ้นปีนี้จะอยู่ที่ 32.00-33.00 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ สิ่งที่น่ากังวลคือ อาจกระทบต่อการกำหนดราคาส่งออกสินค้าเกษตร เช่น ยางพารา ข้าว เนื่องจากคู่แข่ง เช่น เวียดนาม ที่ส่งออกสินค้าเหมือนกับไทย และหากเทียบเงินบาทกับเงินดองเวียดนาม พบว่าเงินบาทแข็งค่า 10% หากเทียบกับเงินหยวนของจีน ค่าเงินบาทแข็งค่า 5% ทำให้ความสามารถในการกำหนดราคาสินค้าเกษตรของไทยลดลง

“เงินบาทที่แข็งค่าไม่กระทบต่อตัวเลขการส่งออกปีนี้ ที่คาดว่าขยายตัว 5% จากปีก่อนที่ขยายตัว 10% เนื่องจากเศรษฐกิจโลกขยายตัวดี และมีความต้องการสินค้าจากต่างประเทศ ทำให้เศรษฐกิจไทยปีนี้เติบโตได้ 4%”

ทั้งนี้ ปัจจัยหนุนที่ทำให้เศรษฐกิจปีนี้ขยายตัว คือแรงหนุนจากภาคการท่องเที่ยว ที่คาดว่าขยายตัว 7.9% เป็นการขยายตัวเต็มศักยภาพที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาไทย 38 ล้านคน ส่วนการบริโภคภาคเอกชน มีแนวโน้มดีขึ้นเพียงบางกลุ่ม เช่น กลุ่มผู้มีรายได้สูง และกลุ่มผู้ซื้อรถคันแรก ที่ทยอยหมดภาระการผ่อนที่จะช่วยให้สินค้าและบริการที่เจาะกลุ่มชนชั้นกลางยังขยายตัวได้ คาดว่าการบริโภคภาคเอกชนเติบโต 3% การลงทุนภาครัฐ ขยายตัว 2.5% ตามเม็ดเงินจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล ขณะที่ดอกเบี้ยนโยบายตลอดทั้งปี จะอยู่ที่ 1.50% เพื่อปรับควบคุมเศรษฐกิจที่ยังเติบโตไม่ถึงทุกกลุ่มเป้าหมาย

“ปัจจัยเสี่ยง คือ ราคาสินค้าเกษตรทรงตัว อยู่ในระดับต่ำที่ส่งผลกระทบต่อรายได้ของครัวเรือนส่วนใหญ่ และส่งผลซ้ำเติมต่อกำลังซื้อที่ยังไม่ฟื้นตัว รวมทั้งการขาดแคลนแรงงาน และความไม่แน่นอนทางการเมือง”

นายนิศ สถาผลเดชา ผู้อำนวยการอาวุโส ศูนย์วิเคราะห์เศรษฐกิจ ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) กล่าวว่า ใน 1-2 เดือนนี้ เงินบาทมีโอกาสแข็งค่าลงไปแตะ 32 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ และไตรมาส 2 -3 ที่มีการเลือกตั้งในยุโรป ทำให้มีโอกาสอ่อนค่าไปที่ 33 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ และสิ้นปี คาดว่าอยู่ที่ 32 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ และเศรษฐกิจไทยปีนี้อาจขยายตัว 4.2% สูงกว่าประมาณการเดิมที่ 3.8% เพราะได้รับแรงส่งของทุกองค์ประกอบเศรษฐกิจที่มีต่อเนื่องจากปีที่ผ่านมา และคาดว่าธุรกิจธนาคารพาณิชย์มีทิศทางดีขึ้นต่อเนื่อง สินเชื่อและเงินฝากเติบโตดี ขณะที่หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (เอ็นพีแอล) ได้ผ่านจุดสูงสุดไปแล้วเมื่อปีที่ผ่านมา และมีแนวโน้มการก่อตัวของเอ็นพีแอลใหม่จะลดลงในปีนี้